

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal fysiske og juridiske personer, der er beskæftiget med markedsføring af registrerede stoffer på en sådan måde, at denne beskæftigelse udgør en handling, der i henhold til artikel 2, stk. 1, litra d), i rammeafgørelse 2004/757 ⁽¹⁾ skal være strafbar, betragtes som »erhvervsdrivende« som omhandlet i artikel 2, litra d), i forordning nr. 273/2004 ⁽²⁾?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2) 2a. Udgør den i det første spørgsmål nævnte erhvervsdrivendes handlinger et »forhold« som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 273/2004?

2b. Udgør handlinger som modtagelse, transport og oplagring af registrerede stoffer et »forhold« som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 273/2004, når disse handlinger ikke sker med det formål at levere disse stoffer til tredjemand?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25.10.2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT 2004, L 335, s. 8).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11.2.2004 om narkotikaprækursorer (EUT 2004, L 47, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af rechtbank Noord-Holland, tingstedet i Haarlem (Nederlandene) den 21. december 2021 — Nokia Solutions and Networks Oy mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Sag C-809/21)

(2022/C 138/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland, tingstedet i Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nokia Solutions and Networks Oy

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Præjudicielt spørgsmål

Foreligger der også en tilsidesættelse af EU-retten — der er en betingelse for det EU-retlige rentekrav, som Domstolen har udviklet — såfremt en myndighed i anledning af en kontrol efter indførslen af en toldangivelse, indgivet efter den 1. maj 2016, i strid med retsgyldige EU-retlige bestemmelser opkræver en afgift, og en ret i en medlemsstat fastslår denne tilsidesættelse af EU-retten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 28. december 2021 — »Vinal« AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

(Sag C-820/21)

(2022/C 138/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Vinal« AD

Sagsøgt: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Præjudicielle spørgsmål

Hvorledes skal artikel 16, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF⁽¹⁾ fortolkes for så vidt angår den del, hvori det bestemmes, at bevillingen er omfattet af de betingelser, som myndighederne har ret til at fastsætte for at hindre enhver form for unddragelse og misbrug, (og) hvorledes skal indholdet af disse betingelser udformes, således at formålene om at hindre enhver form for unddragelse og misbrug opfyldes?

Hvorledes skal forbuddet mod diskriminering som omhandlet i tiende betragtning til direktiv 2008/118/EF fortolkes?

Hvorledes skal de anførte bestemmelser fortolkes, og skal de fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning såsom artikel 53, stk. 1, nr. 3, sammenholdt med artikel 47, stk. 1, nr. 5, i lov om punktafgifter og afgiftsoplæg, hvis denne lovgivning ud over en sanktion, som allerede er blevet pålagt for den samme handling, fastsætter en obligatorisk inddragelse af bevillingen med virkning fremover, idet denne inddragelse sker uden varsel og er tidsmæssigt ubegrænset?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009, L 9, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) den 24. december 2021 — TE og RU, i henhold til lov repræsenteret af TE mod Stadt Frankfurt am Main

(Sag C-829/21)

(2022/C 138/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TE og RU, i henhold til lov repræsenteret af TE

Sagsøgt: Stadt Frankfurt am Main

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er § 38a, stk. 1, i Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (lov om ophold, beskæftigelse og integration af udlændinge på Forbundsrepublikkens område, herefter »AufenthG«), der i henhold til national ret skal fortolkes således, at en fastboende udlænding, der udvander til en ny medlemsstat, også på tidspunktet for fornyelsen af sin opholdstilladelse skal have status som fastboende udlænding i den første medlemsstat, i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 14 ff. i direktiv 2003/109/EF⁽¹⁾, der blot bestemmer, at en fastboende udlænding har ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der har givet vedkommende status som fastboende udlænding, i en periode på over tre måneder, forudsat at de betingelser, der i øvrigt er fastlagt i direktivets kapitel III, er opfyldt?
- 2) Har udlændingemyndigheden i forbindelse med sin afgørelse vedrørende en ansøgning om fornyelse i henhold til AufenthG's § 38a, stk. 1, når de øvrige betingelser for en tidsbegrænset fornyelse er opfyldt, og udlændingen i øvrigt råder over faste og regelmæssige indtægter, i henhold til bestemmelserne i artikel 14 ff. i direktiv 2003/109/EF ret til, med deraf følgende tab af en rettighed, at fastslå, at udlændingen i den første medlemsstat i mellemtiden, altså efter flytning til den anden medlemsstat, i henhold til artikel 9, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2003/109/EF har mistet sin status som fastboende udlænding i den første medlemsstat? Er det relevante tidspunkt for afgørelsen tidspunktet for den administrative eller retslige afgørelse?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende:

Påhviler det den fastboende udlænding at godtgøre, at dennes opholdsret som fastboende udlænding ikke er udløbet i den første medlemsstat?

Såfremt dette besvares benægtende: Har en national domstol eller en national myndighed ret til at efterprøve, om den opholdstilladelse, der er udstedt til den fastboende udlænding for en tidsbegrænset periode, er udløbet, eller ville dette stride mod det EU-retlige princip om gensidig anerkendelse af administrative afgørelser?